

FRANKFORT, den 9. Februarij.

Men heeft heden berigten uit Konstantinopel tot den 10. Januarij. De aangelegenheden der Grieken schijnen, naar de jongste over Smirna ontvangene tijdingen van het tooneel des oorlogs, die tot den 2. Januarij gaan, eene wending te nemen, welke aan de hoop der vrienden van de Grieken, meer dan na den laatsten veldtogt te verwachten was, beantwoordt. Geheel Livadie, het oostelijke en westelijke Griekenland, zijn weder in vollen opstand. De schijnbare onderwerping dezer provincien heeft opgehouden, en tot bij Salona en Volo staan alle ingezetenen des lands onder de wapenen. Over de krijgsgebeurtenissen in Livadie zelf luiden de tijdingen voor de Turken zeer nadeelig. Den 1. December is *Musta-Bey* bij Arachova door *Karaiskaki* volkomen geslagen geworden. Er is deswege te Aegina een dankfeest gevierd. De nationale vergadering van Griekenland heeft Negroponte in staat van blokadé verklaard, en men vermoedt, dat een dergelijke maatregel tegen Candia zal genomen worden.

PARYS, den 8. Februarij.

Er is een verzoekschrift van de kiezers van Lijon opgemaakt, om den heer *Peijronnet*, minister van justitie, in staat van beschuldiging te stellen, wegens het door hem gemaakte ontwerp tegen de drukpers. Hetzelve zal door den heer *Condère*, afgevaardigde van die stad, op het bureau van de kamer der afgevaardigden worden nedergelegd. Het bevat ongeveer 200 onderteekeningen, die allen tot de eerste handelhuizen te Lijon behooren. » Uit een gevoel van kieschheid » zegt een der dagbladen, » hetwelk wij allezins moeten prijzen, maar duidelijk den ongelukkigen tijd kenmerkt, waarin wij leven, hebben de stellers van dit verzoekschrift geene andere onderteekeningen willen toelaten, dan van personen, die door hunnen maatschappelijke stand geheel onafhankelijk zijn.

In de kamer der afgevaardigden is rapport uitgebragt op het ontwerp van wet betrekkelijk de drukpers. Dit rapport strekt tot aanneming van hetzelve, behoudens eenige veranderingen en weglatingen. Onder anderen wenschte men de dagbladen aan geen hooger zegelregt onderworpen te zien.

— Er is dezer dagen, zoo in als buiten de wetgevende kamers, veel gesproken over de onderneming van den Oostenrijkschen gezant te Parijs, om aan maarschalken de titels niet te geven, die zij van *Napoleon* ontvangen hebben en door de tegenwoordige regering bevestigd zijn. Zie hier wat een der dagbladen daaromtrent meldt:

» Deze gezant verzoekt den hertog en de hertogin van *Reggio* op eene van zijne avondpartijen. Zij komen en worden door den knecht des gezants aangemeld als de hertog en hertogin *Oudinot*. De oude en fiere krijgsheld zet terstond zijnen hoed weder op het hoofd, zich herinnerende hoe veel heuscher men hem behandelde toen hij aan het hoofd van zijne onsterfelijke kolonne Fransche grenadiers binnen Weenen trok. Hij vraagt de reden van deze beleediging, en de graaf van *Apponi*, (dit is de naam van den gezant,) zich juist van pas herinnerende, dat het hertogdom *Reggio*, waarvan de maarschalk den titel voert, in de Napolitaansche staten en niet in die van Oostenrijksch-Italië ligt, verontschuldigt zich over zijne vergissing, en belooft dat zulks niet weder zal plaats hebben.

De Oostenrijksche gezant wordt in de kamer der afgevaardigden door den heer *Villele* geregvaardigd. De gezanten zijn, volgens hem, meester in hunne hôtels, en men kan niet eischen, dat zij daar titels geven, welke in Frankrijk geldende zijn. De gezant, hierdoor aangemoedigd, wilde het bij een zoo fraai gemaakt begin niet laten berusten. Hij haastte zich, den hertog van Dalmatië een uitnodigings-briefje te zenden, met het volgende adres: » aan den heer hertog *Soult*.” Alzoo bepaalde zich de beleediging niet meer binnen de muren van het tot Oostenrijk behorende huis, maar doorkruiste de straten van Parijs en ging kloppen aan het hôtel van den maarschalk. Wij weten, dat hij er over verontwaardigd was; maar de beleediging is veel onverdragelijker voor het ministerie, dan voor den hertog van Dalmatië. Het is eene stellige verklaring, dat de ministers juist degenen zijn, om elken loon, dien de vreemdeling zou willen aandoen, te verdragen. Men verzekert nu, dat de graaf van *Apponi* aan den heer de *Damas*, minister van buitenlandsche zaken, het voornemen van Oostenrijk heeft medegedeeld. Hoe zal deze minister zich regvaardigen, onze maarschalken hiervan geene kennis te hebben gegeven? en mannen van eer zoodanig te hebben blootgesteld, die voorzeker niet uit eigen beweging eene voorbedachte vernedering zouden zijn te gemoet gegaan? — Men beweert, dat de hertog van Dalmatië zich bij den Koning beklagd heeft. De Oostenrijksche gezant is ook ten gehoor bij Z. M. toegelaten, en men verneemt, dat hij eenen koerier naar Weenen heeft gezonden. Vele lieden van aanzien, onder anderen ook leden van de kamer der pairs, willen zich niet meer bij den Oostenrijkschen gezant vertoonen.”

— Volgens de jongste berigten uit Londen, is de minister *Canning* ernstig ziek.

— Men heeft te Londen berigten uit St. Domingo tot den 14. dezer. Het blijkt, dat de berigten uit Jamaica, over eenen opstand in die gewesten, ongegrond zijn.

— Volgens berigten uit Lissabon van den 27. Januarij, is de opstand in Portugal thans tot de provincie *Tras-os-Montes* beperkt. De krachten zullen nu vereenigd worden, om denzelven daar insgelijks geheel te dempen. De generaal *Angeja* heeft den 18. Januarij *Chaves* bezet, waaruit de opstandelingen, na eenen vrij hardnekkigen tegenstand, verdreven zijn.

— Uit Madrid heeft men berigten tot den 2. dezer. Te *Velaz-Malaga* zijn verscheidene personen wegens oproerige bewegingen ter dood gebragt.

De roovers vermenigvuldigen in Spanje op eene schrikbarende wijze. Men herinnert zich niet, dat er ooit zoo velen sinds den burger-oorlog geweest zijn.

BRUSSEL, den 10. Februarij.

De eerst voorgedragene staatsbegrooting over 1827 bedroeg:

1. onderdeel.	f 15,313,473—63½.	2. onderd.	5,757,936—10.
Het bedrag der nieuwe begrooting is	- 16,567,077—18½.		7,156,936—10.
Meer dus	- 1,253,603—55.		1,400,000—.

Eene som van 1,500,000, op de vorige begrooting voor waterwerken gebragt, is van de nieuwe af gelaten. Behouden is echter eene som van f 853,603 - 55, voor de overlaat van de Beersche Maas en die van Baardwijk; werken die hoogst noodzakelijk geacht worden.

In vergelijking met het eerste ontwerp, is het 5 hoofdstuk verminderd met f 646,396 - 45, en deze vermindering zou een gunstigen invloed op de begrooting gehad hebben, indien het niet volstrekt noodzakelijk was geworden, geheel nieuwe aanvragen op het achtste hoofdstuk voor het departement van marine en kolonien te doen.

Toen het eerste ontwerp den Staten-Generaal aangeboden werd, kon men nog de hoop voeden, dat het bestuur der financiën in onze Oost-Indische bezittingen genoegzame middelen zou vinden, om de renten en de beloofde aflossing, over 1826, van de, ingevolge wet van den 23. Maart 1826, gedane leening, welke door den Staat is gewaarborgd, goed te maken. Die hoop bestaat thans niet meer.

De voortdurende miterijen op het eiland *Java* hebben zoo nadeelig op de financiën van de kolonie gewerkt, en zoo vele buitengewone uitgaven zijn daardoor veroorzaakt, dat het onmogelijk is geworden, om eene som van f 1,400,000 - af te zonderen, ten einde aan de beloften der leening over 1826 te voldoen. Deze staat van zaken kan niet meer in twijfel getrokken worden, sinds de laatst ontvangene berigten uit onze overzeesche bezittingen: maatregelen daaromtrent zijn zoo noodzakelijk geworden, dat, ware de eerste begrooting aangenomen, men verplicht zou zijn geweest, om de noodige wettelijke bepalingen voor te dragen, ten einde den beloften waarborg te verzekeren: uit dien hoofde is eene som van f 1,400,000 - in het nieuwe ontwerp gebragt.

Tot voor weinig dagen vleide men zich, dat de vermeerdering der begrooting zich hiertoe zou bepalen: door geen andere omstandigheden werden toen buitengewone uitgaven vereischt; maar rampen en schaden, welke onze marine heeft ondervonden, maakten nieuwe opofferingen noodzakelijk, en nu moest men de hoop opgeven, voor het loopende jaar eene begrooting voor te dragen, waarvan het bedrag aanmerkelijk beneden dat van het afgelopen jaar zou blijven; f 500,000— worden voor de marine gevraagd, welke som zal dienen ter herstelling van een gedeelte der verliezen, waarvan de grootte nog niet bepaald kan worden.

Het 8 hoofdstuk van het ontwerp bedraagt dus f 1,900,000, en wanneer men van deze som de vermindering van f 646,366 - 45 op het 5 hoofdstuk aftrekt, verkrijgt men die van f 1,253,603 - 55, hier boven vermeld, als eene bepaalde vermeerdering van het 1ste onderdeel der begrooting.

De ongunstige omstandigheden, ten aanzien van onze overzeesche bezittingen, moesten hetzelfde gevolg omtrent het 2 onderdeel hebben: dat gedeelte der begrooting is met f 1,400,000 vermeerderd.

Waarschijnlijk zal het bestuur der financiën van deze bezittingen, ook in 1827 de lasten, uit deze leening voortvloeiende, niet kunnen dragen; want zelfs in geval van het herstel der rust, kunnen de gewone hulpmiddelen niet dan na verloop van eenigen tijd wederkomen. Nogtans is de ongenoegzaamheid der geldmiddelen onzer Oost-Indische bezittingen voor 1827 zoo baarblijkelijk niet als voor 1826, en misschien kan de verschuldigde som later nog door het bestuur der overzeesche bezittingen voldaan worden; dan de betaling kan niet uitgesteld worden, en derhalve is het noodzakelijk maatregelen te nemen.

Indien de lasten, uit de wet van 23. Maart 1826 voortvloeiende, in ééne dienst voor twee jaren, door de opbrengst der belastingen moesten bestreden worden, zou dit een groot bezwaar opleveren, en men zou kunnen zeggen, dat zulks noch met het oogmerk der gezegde wet, noch met de omstandigheden zou strooken, vermits het onzeker is of die last voor 1827 door het moederland zal moeten gedragen worden; uit dien hoofde, is de noodige som voor dit jaar op het 2 onderdeel der begrooting gebragt, om door het amortisatie-syndicaat betaald te worden.

De vermeerdering van het eerste onderdeel der begrooting, ten gevolge der voormelde omstandigheden, maakt het noodzakelijk, de middelen hoog genoeg te stellen om de uitgaven te bestrijken: derhalve heeft men een gedeelte van het plan der vermindering van de lasten, dat men voor eenige maanden dacht te volvoeren, moeten opgeven.

De opcenten van de personele belasting en de patenten, alsmede van de indirecte belastingen, zijn in het nieuwe ontwerp weder op hetzelfde bedrag als in 1826 gesteld, te weten op dertien, en hiermede zullen de uitgaven van de begrooting kunnen bestreden worden, zonder geheel terug te komen op de vroeger voorgestelde vermindering van opcenten der grondbelasting. Deze vermindering zal dus eene ontlasting zijn, welke niet onbelangrijk is.

Behalve die ontlasting, wordt er bij het nieuwe ontwerp nog eene andere daargesteld, welke niet dan aangenaam zal kunnen zijn, naar de aanmerkingen, bij gelegenheid der vroegere beraadslagingen gemaakt; het heffen van opcenten der belasting op het *gemaal* zal geheel kunnen ophouden.

De vermindering der belastingen heeft zich voor 1827 tot die twee voorwerpen moeten bepalen; zij zal met den 1. Mei aanstaande een aanvang nemen. Men zou gewenscht hebben, tevens van een gedeelte der inkomsten van de loterijen te hebben kunnen afzien; dan de behoeften der schatkist gedogen zulks voor het tegenwoordige niet.

Die zaak wordt door het gouvernement niet uit het oog verloren, en men hoopt later in de gelegenheid te zullen komen, om de loterij van Brussel af te schaffen, zonder dat daaruit een te groot verlies ontstaat, en om alzoo in het vervolg de aanmerkingen te voorkomen, die omtrent het bestaan van twee loterijen in de zuidelijke provincien gemaakt zijn.

Ten einde het bedrag van het tweede onderdeel der begrooting te kunnen vinden, is de som, door het amortisatie-syndicaat te voldoen, met f 1,400,000 vermeerderd.

